

ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಅಸಂಬಧ
ವನಿಸುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ
ಸುಸಂಬಧ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ
ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ.

ಡಾ.ವಿನೋದ್ ಭೆಬ್ಬಿ

280: ಹೊಸ ದಾರಿ - 20

ದ೦ ಪಟಿಗಳ ನಡವೆ ವಾಗ್ಫಾದ ನಡಯುವಾಗ ಒಬ್ಬರು ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ಏನನೇರ್ ಆದಿಚಿತ್ತತ್ವಾರೆ (ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂತು 269ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಫಿದ್ದೇನೆ.) ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಡಿದೆನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೈತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಾಧಾರಿಸಾದ ವಾಗ್ಫಾದವು ಜಗತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಸಲ ಅಸಂಗತ ಮಾತುಗಳ ಅರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯೀತಿಸೋಣ.

ಸಂದರ್ಭ: ತನ್ನ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ ತನ್ನ ಮುಕ್ಕಿಟಿದ್ದನ್ನು ಮಾಯಾ ನೋಡಿ ಆಕ್ರೇಷಿಂಡಾಗೆ ಆಗ ಮಗಳ ಪರವಹಿಸಿದ ಗಂಡನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿ ಪ್ರತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ.

ಮಾಯಾ: ನಿಷ್ವ 16 ವರ್ಷದವರಿರುವಾಗ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ?

ಮನೋಜ್: (ಕೆಳೆದುಹೋದವನಂತೆ) ನಾನು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವನಿರುವಾಗ ನಮ್ಮಪ್ರತಿ ತಿಳಿಕೊಂಡ.

ಮಾಯಾ: ಏನೋ ಕೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ!

ಮನೋಜ್: (ಸಾವರಿಕೊಂಡು) ನಿನು ಹದಿನಾರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನಿನಗೂ ಒಬ್ಬ ಬಾಯಾ ಪ್ರೇಂಡ್ ಇದ್ದು ತನ್ನ ಕೊಂಡರೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೀರೂ?

ಮಾಯಾ: ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಪ್ರತಿ ನನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದು!

ಮನೋಜ್: ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಮಗಳ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯಬೇಕಾ?

ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೇಬ್ಬರು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕಂಬಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಹದಿವಯಿಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಸೈಹೈಮುಗಳ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ತಾಯ್ತುಂದೆಯರು ಎವ್ವು ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಕೊಡಬಹುದು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮುತ್ತಿಸಬೇಕಿಯ ಗೆರೆ ಎಳೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಡವೆ ಮನೋಜ್ ತನ್ನಪ್ರತಿ ತಿಳಿಕೊಂಡುದನ್ನು, ಮಾಯಾ ತನ್ನಪ್ರತಿ ತಿಳಿಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಯಾಕೆ ನಡುವೆ ತಂದರು? ಇದರ ಮೂಲಕ ಏನು ಹೇಳಲು ಬಂಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಲ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಸಂಗಾತಿಗಳು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿವೆ:

1) ವಾಕ್ಯಾಧಃ: ಇದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾರಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇದು ಪ್ರಸ್ತಾಫಾಗುತ್ತದೆ.

2) ಒಕ್ಕಾಧಃ: ಇದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಒಳಪಡ್ಡೆಂದವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು, ಹಾಗೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಇದು ಸ್ವಾಪ್ಯಾಗುತ್ತದೆ.

3) ಭಾವಾಧಃ: ಇದು ಹೇಳಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾವನೆಗಳು ಹೀಗೆ ಲೇರುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಪ್ಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ತೀವ್ರವಾಗದ ಹೊರತು ಮನ್ಮಿಲಿಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತಿನ ಭಾವಾಧಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮಾತಾಡುವವರ ಮುಖಭಾವ, ಸ್ವರದ ಕಂಪನ ಹಾಗೂ ಏರಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಪ್ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಸಂವಾದವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸೋಣ. ಮನೋಜ್ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನಪ್ರತಿ ತಿಳಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಕ್ಯಾಧವಾದರೆ ಒಳಪಡ್ಡೆಂದವನ್ನು? ಸ್ವೇಳೆಯಿಂದ ತಿರುಗುವ ವರಯಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅನಿರಿಕ್ಷಿತ ಹೊಳೆ ಬಹುತ್ವ, ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಮೂಲಸೇರಲು ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಸರೇರಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳ ಒಡನಾಟದ ಅನುಭವ ನಿಲುಕಲ್ಲಿ

ಎನ್ನುವ ಒಳಪಡ್ಡೆಂದ. ಇನ್ನು ಭಾವಾಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಪ್ರೇಮಕಾಮಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿದರ್ಶಿಸಿ ನಾಳಿನ ಯೋಜನೆ, ಸ್ವಚ್ಚಿಯದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧ, ಒಡನಾಟದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂಟಿತನ, ತಂದೆಯ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅನಾಧಿಪತ್ಯಜ್ಞ - ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾವಗಳ ಹೊರಬರಲು ಹಾತೊರಿಯತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾತು ದಾರಿ ತಿಳಿದ್ದು. ಭಾವನೆಗಳು ತೀವ್ರವಾದರೆ ಮಾತು ನಿತ್ಯ ಕಂತ ಗ್ರಂಥಿಸಬಹುದು, ಸ್ವರ ಕಂಸಿಸಬಹುದು. ಸುತ್ತಲಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನಪ್ರತಿ ತಾನಾಗಿಬಿಡಬಹುದು.

ಇತ್ತು ಮಾರ್ಯಾಳ ಪ್ರತಿಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ತನ್ನಲ್ಲೇ ತಾನು ಲೀನಾವಾರಿಪುರದಿಂದ ಮನೋಜನ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಅಪ್ಪನ ಸಾವಿನ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದ್ದು ಅಸಾಂದಭಿರ್ವಾಕ ಏನಿಸಿದೆ. ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಅಂಥಿದ್ದೇ ಒಳಪಡಿಸಲ ತುಡಿತವಿದೆ. ಸೈಹೈಮುಗಳ ಹುಡುಕಾಟದ ಹದಿವಯಿಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧದ ದಸೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವುನಿರಾಸಯ ಭಾವವನ್ನು ಮಾರ್ಗನ್ನು ಹಷ್ಟಿಸಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇದುವುದರ ಮೂಲಕ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ.

ಇನ್ನು, ಸಂವಾದದ ಹೊನೆಯ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವವಿದೆ? ಸಂದರ್ಭ ಏಂರಿ ಬರ್ತುತ್ತಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೋಮಲತೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತ ವ್ಯಾಪಹಾರಿಕವಾಗಿ ಉಗ್ರಭಾವ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸಾಮವಾಗಿ ದೂರ ಸರಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಗಾತಿಯ ಹೊಮಲ ಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಭಾವೇಕ್ಕತೆ ಹುಟ್ಟಿವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕೆಡೆ ಪ್ರತಿ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಹಾರಿಕ ಮಾತುಕೆಯ ನಡುವೆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದ ಭಾವಗಳು ಹೊರಗೆ ಇಳಿಕಿದಾಗ ಅವಗಳನ್ನು ಅಸಂಗತವೆಂದ ತಿಳಿಹಾಕುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅನ್ನೋಣತೆ ಸಾಂದ್ರಾಗಾವದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಂಧವ್ಯ ಕಟ್ಟಿಪುದರಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲಭಾವನೆಗಳು ಬಲಿವು ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಿವೆ; ಸಮಸ್ಯೆ-ಪರಿಹಾರ, ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರ ಮುಂತಾದ ಪರಿಕ್ರಮಗಳಲ್ಲ.

ಹಾಗಾದರೆ ಭಾವಾಧಾರವನ್ನು ಒಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಗಾತಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಕೇಳಿಗಾಗು ನಿವಾರಿದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ: ಮೊದಲು ಸಂವೇದನಾರೀಲರಾಗಿ ಸಂಗಾತಿ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಿ. ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳು ಇಳಿಕಿದಾಗ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಮಾತುಗಳು ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿದರೆ ವಾಕ್ಯಾಧ ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಖಭಾವ, ಸ್ವರದ ಏರಿಂಗ್, ಹಾಗೂ ದೇಹಭಾವೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಇದು ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ನಂತರ ಸಂಗಾತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಆಗಲೇ ನಾನು ಕೇಳಿಸ ಕೆಳಕೆಂದಿದ್ದು... ನಿನ್ನ ಸಂಖಂಧಿಕರು ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲ...' ಅದೊಂದು ಆಸೆ ಬಂತಿಯದೆ?' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಾಗ 'ಹೀಗೆನುವಾಗ ನಿನಗೆನು ಭಾವ ಬರುತ್ತಿದೆ?' ಎಂದು ಕರುಹೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ. ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆಹೋಗಿ, 'ಸಂದರ್ಭ ಏಂರಿ ಏನೋ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಅನುಕಂಪ ತೋರಿಸಿ. ಸಂಗಾತಿ ಇತಿಹಾಸದ ಕಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವಾಗ ಕಿಂಗ್ಸೊಣ್ಟು ಆಲೀಸಿ. ಅಭ್ಯಾಸಿತಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಅಳೆಯಬೇಕಿ, ಪ್ರತಿಹಾರ ಸೂಟಿಸಬೇಕಿ.

ಪ್ರಯೋಗ 15: ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಸಂಗಾತಿ ಏನಾದರೂ 'ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ' ಮಾತಾಡಿದರೆ ಗೊಡ್ಡುಮಾತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಸಬೇಕಿ. ಸ್ವಷ್ಟಿಕರಣ ಬಯಸಬೇಕಿ. ಬದಲಾಗಿ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಾಳೀಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಿ. ಎರಡು ಕೂಡಿ ಮುಂದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟು ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. 'ನಿನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಹೇಳಿ ತಲೆಯಾಡಿ. ನಿಷ್ವ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಸಾಕು, ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ನೋಣತೆ ಬಳಿಯಲು ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾರದ ಪ್ರಯೋಗ: ಮುಂಚೆ ಸಂಗಾತಿಯ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಪೆದ್ದು ಎಂದು ಟಿಕಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೆನೆಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೊಡನೆ ವಿಷಾದಿ. ಅವರ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಂದಿಸದರು, ತನ್ನೂಲಕ ಅನ್ನೋಣತೆ ಅಡಿಯಾದುದರ ಹೊರಹೊರಲು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿ. ಮನಸ್ವಾದರೆ ನೆನ್ನೋಡಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ: 8494933888; Email: vinod.chebbi@gmail.com